Domoljubni radio

Portal domoljubnog radija

Treća nedjelja došašća: “Pustinja će procvjetati”

Mario Strinavić · Sunday, December 15th, 2019

Iz 2, 1-5; Rim 13, 11-14; Mt 24, 37-44

»**Siromasima se propovijeda radosna vijest**«, piše sv. Luka. Božji siromasi i maleni pate, ali imaju povjerenja u Gospodina. Život im donosi iskušenja u nevoljama i patnjama. Donosi im pustinju, ali ne zauvijek. Po Božjem milosrđu rađa se radost. U nevolji su i prorok Izaija i Ivan Krstitelj, a i apostoli Jakov i Matej. I tu nevolju i patnju pojedinca i cijeloga naroda može riješiti samo Svevišnji. Prorok Izaija je s Izraelcima u osmom stoljeću prije Krista u asirskom sužanjstvu. Sav narod pati. Trebalo je izdržati to ropstvo među poganima i sačuvati vjeru u jedinoga Boga. Stanje je naroda kao sasušena pustinja koja treba procvjetati. Ali kako? Prorok im najavljuje radost i novi život u tim teškim okolnostima. Poručuje Izaija: »Bog sam hita da nas spasi! (…) Sljepačke će oči progledati, uši će se gluhih otvoriti, tad će hromi skakati ko jelen, njemakov će jezik klicati.« Pustinja će procvjetati samo Božjom snagom.

Ivan Krstitelj je u Herodovu zatvoru. Noge su mu u verigama. Očekuje svoju smrt. Kao da je za njega pisao svoje stihove Tin Ujević u pjesmi »*Molitva iz tamnice«:*

Ako te grudi, il’ te oči bistre,
treba da kljunom svirep jastreb kljuje,
i da me memla, ili bitka istre,
neka! o neka! Samo Bog da čuje.

(…) A kada spane ova crna ljaga
i radost zblaži svelo lice Hrista,
blažena bit će otkupljena vlaga
i kužna plijesan zasjati će čista.

Blagoslivljati treba Boga i u radosti i u nevoljama, i u slobodi i u verigama. Ivanu je važno da je došao Mesija, kao Jaganjac Božji, kojega je najavljivao i na Jordanu

predstavio. Ivan je bio glas, a Isus Božja Riječ. Najavio je Ivan tu Božju Riječ koja je uzela ljudsko tijelo, a bijaše Božji Pomazanik. Nastupom Božjega Pomazanika utihnut će Ivanov glas i prestat će i Ivanova patnja. Šalje svoje učenike k Isusu da i oni budu sigurni: Onaj kojega je Ivan krstio na Jordanu pravi je Mesija. Ivanovi učenici legitimiraju Isusa: »Jesi li ti onaj koji ima doći ili da drugoga čekamo?« Isusov odgovor nije teoretski, u riječima, nego činjenični, u djelima. Njegova djela nisu samo obećanje spasenja, nego ostvarenje novoga života. Navodi činjenice koje svjedoče tko je Isus iz Nazareta: »Idite i javite Ivanu što čujete i vidite! Slijepi progledaju, hromi hodaju, gubavi se čiste, gluhi čuju, mrtvi ustaju, siromasima se propovijeda radosna vijest.« Ali zbog propovijedanja radosne vijesti bit će mučeni apostoli i Jakov i Matej. Svojom će krvlju posvjedočiti ono što su propovijedali. To mučeništvo ili nevolje osigurat će im mjesto pred prijestoljem Božjim. Za njih je Bog bio Bog živih i sveprisutan, što nije slučaj s današnjim čovjekom i njegovom vjerom.

Današnji čovjek često postavlja misaono pitanje: Gdje je Bog? Pokušava mudrovati, ali ne primjećuje djela Božja i ne živi sa živim Bogom. Nije se čuditi da je S. S. Kranjčević napisao u pjesmi »*Nad majčinim grobom*« da *»i hrasti traju dok ih korijen krijepi«!* A taj korijen koji krijepi rast čovječjega uma jest srce plemenito i suosjećajno, srce koje čezne za Svetim i Svevišnjim, za Bogom.**A Bog »sam hita da nas spasi**!«

Zato je suvišno pitanje: A gdje je Bog? Bolje je postaviti pitanje: Gdje smo mi? Božić će doći, a hoće li i za nas doći? Gdje se nalazimo? A. B. Šimić u 28. godini, u vrijeme kad umire, piše pjesmu »*Nađeni Bog*«:

Ne traži Boga mišlju; u praznini
u kojoj se miso, tamna sjenka, gubi
Uza te Bog je, uvijek u blizini
U stvarima oko tebe, u zvuku i muku.

Tin Ujević će očajnički vapiti za povratkom »*prvobitne duše*«, koju je kod naših starih oblikovalo upravo poštovanje prema Isusu Kristu. Zato ovako piše:

Da, pronašli smo nebodere i pločnike,
žarulje, izloge, afiše, plakate,
a*li smo izgubili dobro i grešno srce,*
izgubili prvobitnu dušu,
u kojoj buci svjetlosti i vode
i nemirnih pokreta prirode.

Sad možemo bolje razumjeti kako današnji svijet naglasak stavlja na kićenje i svjetlucanje, a ne na tajnu Isusova rođenja. Možemo razumjeti kako kod ljudi često nije u pitanju pravi smisao Božića, nego trgovina i zarada. U ljudskoj gužvi i trci izgubi se Božić, a ljudska duša ostane prazna i čezne za Bogom. Ono sporedno zasjeni ono bitno. Neka naš trud i nevolja budu uključeni u tu pripremu Kristova dolaska. I kako piše prorok Izaija: »Nek' se uzraduje pustinja, zemlja sasušena« i neka cvatom procvjeta da bi i naša duša doživjela radost u Spasitelju, Sinu Božjem.

foto:picfair

M.Strinavić

This entry was posted on Sunday, December 15th, 2019 at 10:34 am and is filed under Nekategorizirano You can follow any responses to this entry through the Comments (RSS) feed. Responses are currently closed, but you can trackback from your own site.